

Sabira Ståhlberg

Hugos historia

Lecti

book studio

**Vid stranden där Hugo bor
förändras klimatet hela tiden.**

**Hugo och hans familj har
en mycket viktig uppgift.
Varken oväder eller vulkaner
kan hindra dem.**

**Välkommen till skogen, där slakten
har bott i årtusenden.
Lär känna Hugos roliga familj
och alla tokiga grannar
från istiden till idag!**

**Kapitlet handlar om den moderna
tiden.**

ISBN 978-619-192-150-8 (inbunden)

ISBN 978-619-192-147-8 (PDF)

6 Modernt liv

En av familjens viktigaste uppgifter
är att hålla ett öga på människorna.
– Varför det? Människor har väl inget
att göra med klimatet? frågar grannen.

Grannen vet inte, att till en början
påverkade människorna klimatet
utan att de var medvetna om det.
De förstod inte, att deras fabriker
och all ved de brände skapar värme.
Ju fler människor det fanns i världen,
desto mer skog brändes upp.

Då det blir varmare smälter isen
och havets yta stiger.
Vädret blir också ostadigt.
Förr tog det en längre tid för förändringarna,
men nu ändras vädret ganska snabbt.

Då djur och växter började dö i skogen,
förstod familjen, att något höll på att hända.
Grannen fattade det inte.
Han trodde, att det igen var någon epidemi.
– Vi måste kontakta släkten ute i världen,
sade den oroliga familjen.
De kan säkert förklara vad som sker.
Det måste vara något, som gäller hela jorden.

Familjen frågade släkten
och fick ett svar som skrämde alla.
Skogen började dö på en del ställen.

Andra hade ingen skog längre,
för all skog hade huggits ner.

– Träden skickas till sågverken,
sade släktingarna.

– Vår skog har huggits ner för ved,
sade andra släktingar. Människorna
behöver mer ved än förr.

– Skogen hos oss har bränts ner,
för människorna gräver gruvor inuti jorden,
meddelade vissa släktingar.

– Vi måste ta reda på mer om människorna,
sade farbror Hugh. Vi vet inte allt ännu.

Vad håller de riktigt på med?

Jag kan inte tro, att det är så illa ställt.

Farbror Hugh frågade flera släktingar
och fick ännu mer oroväckande svar.

– De bygger fabriker här,
berättade släkten i städerna.

Staden har blivit för stor
och fabrikerna ligger mitt inne i den.

De spyr ut rök och sot.

Vi svertas inne i staden,

för röken och sotet ligger som ett täcke
ovanför våra huvuden.

Vi har svårt att andas.

– Vi kan knappt överleva,
berättade släkten på landet.

Vädret är dåligt hos oss också.

Det är varmt och vintern är mild,
men det regnar för mycket.

– Vi vill flytta till ett ställe,
där vädret är jämnare.

Vi har tröttnat på stormarna
och på temperaturen, som hela tiden växlar,
meddelade några släktingar.
Men marken har börjat tina upp
och säden växer ganska bra.
Det finns massor av möss och sorkar,
som lever av kornen.

– Vädret är ganska förskräckligt
med regn och översvämningar,
sade en gren av släkten.
Floderna är fulla av vatten.
Havet verkar komma närmare vårt hus.
Dessutom tycker vi, att vattnet smakar surt.

– De bara inbillar sig, sade farbror Hugh.
– Skogen förändras, påpekade familjen.
Vi äter inte längre samma saker som förr.
Det växer andra träd nu
och många av djuren har försvunnit.

– Vart ska vi flytta? frågade Hughs syster.
– Ingenstans, svarade familjen.
Vi måste stanna här och samla
all information vi kan hitta.
Ingen vet hur fabrikerna påverkar klimatet.
Då vi har fått tillräckligt kunskap
kan vi ta ett bra beslut.

– Bara vi inte svälter ihjäl före det,
mumlade farbror Hugh.
– Vi har klarat oss såhär långt,
svarade familjen lugnande.
Vi hittar alltid på något,
bara vi vet vad det handlar om.